

ဝညာစာဝဒေသာ

အနိကယ်ပညာ

တင်ရီမ(ညောင်ဦး)၏ အမှာ စာ

အမှာ စာရေးပေးပါတဲ့ ... တစ်ခါမျှမလုပ်ဖူးတဲ့ အလုပ်တစ်ခု၊ ကိုယ်ရေးတဲ့ စာမှာ လည်း အမှာ စာမတောင်းဖူး၊ သူများကိုလည်း ရေးမပေးဖူးတော့လေ ...။

ကလောင်နာမည်လား ... "အန်ကယ်ပညာ" တဲ့ ၊ ရယ်ချင်သွားမိတယ်၊ ကိုယ့်သားအငယ်ဆုံးအရွယ်ကို အန်ကယ်ပညာရေလို့ နာမ်စားသုံးရမှာ ကိုပေါ့။

ဒါပေမဲ့လည်း လေ ... ပေးအပ်လာတဲ့ တာဝန် ရေးတာနဲ့ ကျေပွန် ရမှာ ပေါ့။

ကဏ္ဍငါးခုမှာ ခေါင်းစဉ်လေးတွေများများ နဲ့ ပထမဆုံးယာဉ်စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းက စကြစို့။ အဲဒီအကြောင်းဖတ်ပြီး နာရီဝက်အတွင်းမှာ ဘဏ်သွားဖို့ အိမ်ကနေထွက်လာခဲ့တယ်။ အသက် ၆၀ သမီးမောင်းတဲ့ ကား ... အသက် ၈၇ အဘွားကြီးစီးလာတာ၊ ဒက္ခိဏသီရိမြို့နယ်(လယ်ဝေး) ဝေဒလမ်းအထွက် တစ်ဖက်လမ်းမှာ ဆိုင်ကယ် ၁၀စီးလောက်၊ လူ ၂၀ လောက်ကို ယာဉ်ထိန်းရဲတပ်ဖွဲ့ က တားပြီးစစ်ဆေးနေတာကိုတွေ့ရတယ်။ အဲဒီကကျော်တော့ တစ်ဖက်ယာဉ်ကြောမှာ ဦးထုပ်မပါ၊ လူသုံးလေးယောက်စီးလာတဲ့ ဆိုင်ကယ် လေးငါးစီး နောက်ကြောင်းပြန်မောင်းသွားလေရဲ့ ။

ဘဏ်ကိစ္စပြီးလို့ အိမ်အပြန်လမ်းကျတော့ မီးပွိုင့်မှာ မီးဝါလို့ ကိုယ်
စီးတဲ့ ကားက ရပ်လိုက်ပေမဲ့ နောက်ဖက်ကနေ ပစ်ကပ်ကားတစ်စီးက
အရှိန်ပဲမထိန်းနိုင်လို့ လား၊ ဘရိတ်ပဲပေါက်လို့ လား၊ မီးနီကြီးကို
အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဖြတ်မောင်းသွားလိုက်တာ၊ ကန့်လန့်ဖြတ်လမ်းက မီး
စိမ်းလို့ မောင်းလာတဲ့ ကားနှစ်စီး မနည်းကြီးကို ရှောင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွ
င်းက သည်းထိတ်ရင်ဖိုပါလား ...။

ကိုယ့်ရပ်ကွက်အပြန်လမ်းမပေါ်မှာ (အာသာဝတီလမ်းမကြီး)ဈေး
တောင်းတွေတင်ထားတဲ့ သုံးဘီးဆိုင်ကယ် နှစ်စီး တစ်စီးကကန့်လန့်၊တ
စ်စီးကခေါင်းစောင်းပြီး စကားရောင်းစကား ဝယ် လုပ်နေလိုက်ကြတာ
များ ကိုယ်ကပဲ တစ်ဖက်ယာဉ်ကြောက ကျော်မောင်းခဲ့ရတယ်။ တစ်လ
မှာ နှစ်ခေါက်လောက် အပြင်ထွက် ကားနဲ့ သွားရတဲ့ အဖွားကြီး ကားမ
စီးခင် သရဏဂုံတင်သွားရတာမို့ ဒီလောက်ရေးပြရင် တွေးမိကြမှာ ပါပဲ
နော်...။

ဒုတိယ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍမှာ သူရေးတာတွေ ဗဟု သုတအနေနဲ့ ဖ
တ်ပြီး ကိုယ့်ခြံလေးထဲမှာ စားပင်သောက်ပင်၊ ချဉ်ပေါင်၊ ငရုပ်၊ ခရမ်း၊ဒ
န့်ဒလွန်၊ ကင်ပွန်းချဉ်၊ သံပရာ၊ ရှောက်၊ သရက်၊ ပိတောက်၊ နှင်းဆီ၊ သစ်
ခွလေးတွေကို တစ်နေ့တစ်နေ့ ပေါင်းသင်ကြ ရေလောင်းကြနဲ့ ငါးလ
လောက်အကြာ တစ်နေ့မှာ တော့ ညနေငါးနာရီလောက် ရန်ကုန်ကလာ
တဲ့ ကလေးနှစ်ယောက် (မြေးအရွယ်တွေ)... မနက်ခြောက်နာရီ ရန်ကုန်
ကထွက် တစ်ချက်မှ မရပ်မနားဘဲ ၃ နာရီ မိနစ် ၃၀ နဲ့ နေပြည်တော်
ရောက်အောင် မောင်းလာခဲ့ကြသတဲ့ ။ ဟိုတယ်မှာ နားပြီးမှ အဘွားဆီ
ရောက်လာ၊ ပြောပြီးပြန်ကြတော့ မောပြီးကျန်ခဲ့တယ်။ အရွယ်ကောင်း
လေးတွေ ဘယ်အရှိန်နဲ့ များ မောင်းပြန်ကြမှာ ပါလိမ့် ...။ သရက်ပင်
အောက်ကအပေါ်မော့ပြီး သရက်သီးလေးတွေရေတွက်ရင်း စဉ်းစားမိ

တာပါ။ ဈေးဝေးတဲ့ နေရာမို့ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စိုက်ပျိုးရေးလေးနဲ့ ချဉ်ပေါင်၊ ငရုပ်၊ ခရမ်း၊ပဲပုဇွန်၊ ဒန့်ဒလွန်ပင်လေးတွေနဲ့ ဈေးကဝယ်လာတဲ့ ကန်စွန်းရွက်ကိုအရိုးရင့်တဲ့ ဘက်ကချိုးပြီး တစောင်းလေး ပျိုးထောင်စိုက်စားရတာလည်း ခပ်ကောင်းကောင်း ပါပဲ။

ပညာရေးအကြောင်းကျတော့ မြေး ၁၁ ယောက်မှာ ၆ ယောက်ကဘွဲ့ရပညာတတ်တွေ၊ အလုပ်ခွင်ဝင် အလုပ်လုပ်နေကြပြီ။ အဲဒီအထဲက၅ ယောက်မြောက် မြေးမက နေပြည်တော်ရောက်မှ အင်္ဂလိပ်စာ(မဟာဘွဲ့) သင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းမှာ အလုပ်စတင်တာ၊ အလုပ်စတင်ခင်ချင်းမှာပဲ လူတစ်ဖက်သားကို အထင်အမြင်သေးတတ်ကြတဲ့ ဓနရှင်လူတန်းစားသားသမီးတွေနဲ့ မောက်မာကြတဲ့ မိဘတွေကို စိတ်ပျက်စိတ်တိုမိသတဲ့ ။ အကြောင်းကတော့ စာမရတဲ့ ကလေးကို ဒီလိုဒီလို အကျိုးအကြောင်းနဲ့ တောင် အပြောအဆိုမခံချင်ကြဘူးတဲ့ လေ။ သူတို့ ငယ်စဉ် စာသင်ခဲ့စဉ် ကဆရာမအဆုံးအမခံယူခဲ့တာတွေ၊ ဒဏ်ပေးခံခဲ့ရတာတွေ ဘွားအေကို ရင်ဖွင့်ပြန်တော့... ဆရာကိုအာခံပြီး ပြန်ပြောတတ်လောက်အောင် ဆုံးမခြင်းကင်းတဲ့ မိဘတွေနဲ့ ... ရိုက်ဖို့ ဆိုတာဝေးလို့ စကားလေးနဲ့ တောင်ဆုံးမလို့ မရတဲ့ ဒီခေတ်ပညာရေး ... ရင်လေးမိပါတယ်...။

အထိမ်းအမှတ်ကဏ္ဍအကြောင်းဆိုတော့ ကိုယ်တိုင်က အားကစားလုပ်လာခဲ့သူ၊ ခင်ပွန်းသည် က မြန်မာပြည်မှာ ပထမဦးဆုံး ဂျူဒို၊ အာကီဒိုနဲ့ လှံစွပ်ထိုးသင်တန်းတွေကို ဂျပန်ပြည်မှာ သွားရောက်ပညာသင်ယူခဲ့ပြီးကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာ ဂျူဒိုနည်းပြပြန်လုပ်ခဲ့တာတွေ တပ်မတော်ဘောလုံးအသင်းကို တာဝန်ယူကွပ်ကဲခဲ့ရတုန်းက မြန်မာ့အားကစား "ရွှေခေတ်" ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကလေး ပြန်ပြေးမြင်ရပြန်ပါတယ် ...။ အဲဒီအထဲ သံလုံးပစ်၊သံပြားဝိုင်းပစ်၊ လှံတံပစ်နဲ့ အလျားခုန်ပြိုင်ပွဲတွေမှာ တစ်လခွဲသား ကလေးငယ်ကို နို့တိုက်လိုက် ပြိုင်ပွဲဝင်လိုက်နဲ့ ရှားရှားပါးပါး အ

ရာရှိကတော် လက်ရွေးစင် အားကစားသမားလည်း ပါသကဲ့။

မိသားစုမှာ သားတွေက ဘောလုံး၊ ဘော်လီဘော၊ ဂေါက်သီးရိုက်နဲ့ ဆုတွေပိုက်ခဲ့ကြသလို တတိယမြေးနဲ့ ပဉ္စမမြေးတို့ က တိုက်ကွမ်ဒို၊ အာ ကီဒိုနဲ့ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားကြရင်း ဘွားအေကြီးသင်ပေးတဲ့ ရေကူး ကစားနည်းကိုလည်း အမွေဆက်ခံနိုင်လို့ တစ်ချိုးဝမ်းမြောက်ရသေးတယ်။ လူငယ်တွေအတွက် အားကစားဆိုတာ စာကြည့်ရင်း စာကျက်ရင်း စာမေးပွဲဖြေရင်း ဉာဏ်ပွင့်လင်းစေတဲ့ ကျန်းမာခြင်းရဲ့ အခြေခံကလေး တွေပဲလေ။ ဒါပေမဲ့ စာ ... စာ ... စာနဲ့ တစာစာဖြစ်ရင်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာတဲ့ ကလေးတွေ၊ စာပေနယ်မှာ အထိမ်းအမှတ်ဆုတွေနဲ့ ကျေနပ်နေကြပေမဲ့ ရက်ရှည်လညောင်း အရွယ်တွေပြောင်းလာတော့ ငွေကုန်လူပန်း ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာကြတာတွေ ကိုယ်ခန္ဓာလှချင်လို့ ဝလင်အောင် မစားကြတာတွေ တွေ့ရမြင်ရကြားရတော့ တယ်ဘဝင်မ ကျမိပြန်ဘူး။

အတွေးအရေးကဏ္ဍလေးကတော့ ကိုယ်လည်း စာရေးခဲ့သူဆိုတော့ ကိုယ့်အမြင် ကိုယ့်အတွေး ကိုယ့်ဘာသာ ရေးကြတဲ့ အထဲမှာ တစ်နေရာ က စာတစ်ပိုဒ်ဖတ်လိုက်ရတော့ မပြုံးဘဲဝါးလုံးကွဲရယ်ချင်သကွယ်။ ခေါင်းစဉ်က " သက်တော်ရှည် ဘိုးဘွားတို့ ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ " တဲ့ ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ကျော်က စာရေးဆရာလေး အန်ကယ်ပညာက ကိုယ့်ကိုမေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်း "ဒီ ၈၀ ကျော် အရွယ်အထိ တက်ကြွရွှင်လန်းစွာ နေထိုင်နိုင်တာဘာကြောင့်လဲ" တဲ့ ၊ ဒီမေးခွန်းကို ရှင်းရှင်းပဲဖြေလိုက်တယ်။ "ဘယ်အကြောင်းအရာကိုမှ ခေါင်းထဲမှာ ကြာကြာ သိမ်းမထားခဲ့လို့ ပါ" ဆိုတော့သူကလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ ရေးထားတာတွေ့ရတယ်။

တကယ်တော့ ခုအချိန်ထိ (၈၇ နှစ်) စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာအော

င်နေနိုင်တာဟာ ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေကိုပြန်လည်
ဟောကြားတဲ့ ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်များ ရဲ့ လောကုတ်လောကီနှစ်
လီသာရှိသော ဖြစ်လျှင်ပျက်၊ နုလျှင်အို၊ ဆင်းရဲခြင်း ချမ်းသာခြင်း၊ ရုပ်
လှခြင်းရုပ်ဆိုးခြင်း၊ ရာထူးတက်ခြင်း ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရခြင်းဆိုတဲ့
မငြင်းနိုင်တဲ့ အကြောင်းတရား ... မှန်သောသစ္စာစကားတွေနဲ့ ဆုံးမခဲ့
တာတွေထဲမှာ သံသရာဆိုတဲ့ ခရီးရှည်ကြီးက တစ်ဘဝတည်းနဲ့ မပြီး
သေးတာမို့ တစ်ဘဝတာ နေရတဲ့ အချိန်လေးမှာ ... ကိုယ့်အတွက် ဘယ်
သူမှ ဝန်မတက်အောင် ... အနေတတ်အောင် ... နေတတ်ကြလို့ ပါ။

အနေတော့တတ်ကြပြီး ဘဝခရီးအဆုံးမှာ အပြုံးမျက်နှာနဲ့ အေး
ဆေးစွာထွက်ခွာနိုင်ဖို့ တရားနာတရားမှတ် အသိဉာဏ်နဲ့ ယှဉ် သတိသ
မ္မစဉ်နဲ့ မှတ်ရှုကျင့်ပွား ဝိပဿနာတရားနဲ့ မသေခင်မှာ မြင်နေကြားနေ
သိနေရတာတွေကို မမြင် မကြား မသိသလိုနေနိုင်ဖို့ အပိုမရှိလိုခြင်းသာ
ရှိတဲ့ သတိ ... သတိဆိုတဲ့ စကားကို နားထဲမှာ အစဉ်ကြားသတိထားပြီး
စားဝတ်နေကြရတဲ့ "ဘဝရဲ့ နေဝင်ချိန် တိမ်တောက်သလို" နေတတ်
အောင်နေကြရတာမို့... ကိုယ်ရေးတဲ့ စာ ကိုယ်ပြောတဲ့ စကား ကိုယ်လုပ်
တဲ့ အလုပ်တိုင်းဟာ တစ်ပါးသူကို ထိခိုက်ခြင်းမရှိအောင်ရေးပြ ပြောပြ
လုပ်ပြကြပါလို့ နောက်ဆုံး "အမှာ စကား" ဆိုတာလေးနဲ့ ပဲ ရပ်လိုက်ပါ
ရစေ ... ။

သတ္တဝါအားလုံး စိတ်ချမ်းသာခြင်းကိုယ်ကျန်းမာခြင်းနဲ့ ဘဝအမော
များ ပြေနိုင်အောင် ပြုတတ်ကြပါစေ ...။

မေတ္တာဖြင့်

တင်ရီမ(ညောင်ဦး)

ကိုချုံ့၏ အမှာ စာ

စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးက စာရေးသော တပ်မတော်သားများ (စာဆိုစစ်သည် များ)ကို "ဦးစ၏ မြေးမြစ်များ " ဟူ၍ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးခဲ့ဖူးသည်။ စာဆိုစစ်သည် တို့ ၏ နာမည်အချို့လည်း ပါသည်။

ဖော်ပြသောနာမည်တွေထဲမှာ "ကိုချုံ့" လည်း ပါတော့ ပျော်လိုက်တာ။

မြဝတီမင်းကြီးဦးစ၏ မြေးမြစ်တစ်ဦးအဖြစ် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးခံယူကာ စာဆိုစစ်သည် တစ်ဦးအဖြစ် စာတွေကဗျာတွေအများကြီး ရေးဖြစ်သည်။

"ဦးစ၏ မြေးမြစ်များ "ဟု ဆိုထားမှ တော့ စာဆိုစစ်သည် တွေက တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်တာ။

ဟိုးရှေးခေတ် အတိတ်ကာလမှာ လည်း ရှိခဲ့ပြီးပြီ။

ခုပစ္စုပ္ပန်မှာ လည်း ရှိနေသည်။

နောင်အနာဂတ်မှာ လည်း ဆက်ရှိနေကြဦးမှာ။

ခုပဲကြည့်။

"အန်ကယ်ပညာ" ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ဦးစ၏ မြေးမြစ်တစ်ဦးကို တွေ့ရပြန်ပြီ။

ပထမဆုံးသောဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို စာမူအဖြစ်မှာ ပင် ဖတ်ရှုဝေဖန်ပေးပါဦးဟု ဆို၍ စဖတ်ခဲ့ရသည်။ ။

"အန်ကယ်ပညာ" ဟူသော အမည်ဆန်းလေးက ဘာကြောင့်ဟု မသိရပေမယ့် ဒါလည်း ဆွဲဆောင်မှု တစ်မျိုးပါပဲ။

ဆောင်းပါးကိုဖတ်ကြည့်တော့လည်း ကောင်းသည်။ ။ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံလေးတွေ ပြင်ပေးလိုက်ရတာကလွဲ၍ ကျန်တာ ပြင်ပေးရန်မလို။

ထိုစာမူလေးပုံနှိပ်စာလုံးများ ဖြစ်သွား၏။

အန်ကယ်ပညာ ဆောင်းပါးတွေတစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ရေးလာတာတွေ့ရသည်။ ။ ရေးအားလည်းကောင်းသည်။ ။

ခု ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်တောင် ထုတ်တော့မည်ဆိုကာ ကျွန်တော့်ထံ စာမူတစ်ထပ်ကြီးဖြင့် ရောက်ရှိလာ၏။ "ဖတ်ရှုဝေဖန် အမှာ စာရေးပေးရန်" ပါတဲ့ ။ ။

"ပညာစာပဒေသာ" ဟု စာအုပ်ကိုအမည်ပေးထားသည်။ ။

စာအုပ်ထဲမှာ ဆောင်းပါးတွေ ကဏ္ဍအလိုက်ခွဲထားတာတွေ့ရ၏။

"ယာဉ်စည်းကမ်းလမ်းစည်းကမ်း" ကဏ္ဍအောက်မှာ ဆောင်းပါး ၉ ပုဒ်၊ "စိုက်ပျိုးရေး" ကဏ္ဍအောက်မှာ ဆောင်းပါး ၁၂ ပုဒ်၊ "ပညာရေး" ကဏ္ဍအောက်မှာ ဆောင်းပါး ၈ ပုဒ်၊ "အထိမ်းအမှတ်" ကဏ္ဍအောက်မှာ ဆောင်းပါး ၈ ပုဒ်၊ "အတွေးအရေး" ကဏ္ဍအောက်မှာ ဆောင်းပါး ၁၃ ပုဒ်၊ စုစုပေါင်းကဏ္ဍ ၅ ခု ဆောင်းပါးအပုဒ် ၅၀ပါဝင်၏။

ကဏ္ဍစုံဆောင်းပါးစုံမို့ "ပညာစာပဒေသာ" ဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့် ကိုက်ညီပါပေ၏။

စာရေးဟန်နှင့် စကားပြောရေးဟန်မှာ အန်ကယ်ပညာက အချို့ဆောင်းပါးများကို စာရေးဟန်ဖြင့်ရေး၏။ အချို့ဆောင်းပါးများကို စကားပြောဟန်ဖြင့်ရေး၏။

စာရေးကောင်းသူမို့ ဘယ်ဟန်ဖြင့်ရေးရေး ဖတ်၍ ကောင်းနေတာကိုက အန်ကယ်ပညာ၏ ပါရမီပါပဲ။ ။

အန်ကယ်ပညာ ဆောင်းပါးတွေက သူ့ကိုယ်တွေ့၊ သူ့ဖြတ်သန်းရာသူ့ပတ်ဝန်းကျင်က အဖြစ်အပျက်တွေ ဖြစ်၏။ ဒါကြောင့် အကြောင်းအရာပိုင်းကို ပိုင်နိုင်နေပြီး စာရေးကောင်းမှုနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ဆောင်းပါးကောင်းတွေဖြစ်လာပါသည်။ ။

"ယာဉ်စည်းကမ်း လမ်းစည်းကမ်း" ဆောင်းပါးများမှာ အန်ကယ်ပညာကိုယ်တိုင်က ယာဉ်စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရာမှာ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးမို့ ယာဉ်နှင့်လမ်းအသုံးပြုသူများ သိကိုသိရမည့်အချက်များကို မီးမောင်းထိုးဖော်ပြထား၏။ သည် ဆောင်းပါး ၉ ပုဒ်ကို ကျေကျေညက်ညက်ဖတ်ထား၊ လိုက်နာကျင့်ကြံသွားမည်ဆိုလျှင် ယာဉ်အန္တရာယ်ကင်းဝေး နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဆောင်ရန်ကိုဆောင်၍ ရှောင်ရန်ကိုရှောင်လျှင် ဘေးမသီရန်မခ အိမ်ပြန်လှပါလိမ့်မည်။

"စိုက်ပျိုးရေး"ဆောင်းပါးများမှာ လည်း အန်ကယ်ပညာကပွဲကြည့်ပရိသတ်မဟုတ်။ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုး အသီးအပွင့်တွေ ခံစားနေသူမို့ကြုံတွေ့ရသော ပျော်ရွှင်မှု၊ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားခဲ့ရသော အခက်အခဲတွေကို ဆရာစားမချန် စိုက်ပျိုးရေးဝါသနာပါသူတွေ လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်အောင်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပီပီပြင်ပြင်ရေးသားထားပါ၏။ ။

"ပညာရေး" ဆောင်းပါးတွေမှာ လည်း အန်ကယ်ပညာကိုယ်တိုင်က ပညာရေးဝန်ထမ်းမိသားစုက ပေါက်ဖွားလာတာမို့ ဆရာတို့ ၏ ပီတိကို

စား အားရှိနေရတာတွေကို ထောက်ပြထား၏။ အထူးသဖြင့် တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း ဖြေဆိုကြမည့် ကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေကို စေတနာ ထားကာ စာမေးပွဲအောင်မြင်ဖို့ နည်းမှန်လမ်းမှန် အသေးစိတ်တွက်ချက် လမ်းညွှန်ပေးထားတာတွေက အမှန်တကယ်သာ လိုက်နာနိုင်လျှင် အောင်ပွဲကိုဘယ်လိုမှ လွဲချော်မည် မဟုတ်ပါ။

"အထိမ်းအမှတ်" ဆောင်းပါးများကတော့ မြန်မာ့သမိုင်းမှာ ဘယ်လိုမှ မေ့မရနိုင်သည့်၊ မမေ့သင့်သည့် လွတ်လပ်ရေးနေ့၊ ပြည်ထောင်စုနေ့၊ တပ်မတော်နေ့တို့ ကို ယနေ့လူငယ်တွေသိအောင် (အသက်ကြီးသော်လည်း ကိုယ့်နိုင်ငံအကြောင်း ဂဃနဏ မသိသောလူကြီးတွေလည်း သိအောင်) အန်ကယ်ပညာက သမိုင်းကိုမွေ့နှောက် ရေးသားထား၏။ ၎င်းအပြင် မြန်မာပါဝင်သော နိုင်ငံတကာနှင့် ချစ်ကြည်ရေးအားကစားလှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း အမျိုးကိုချစ်တတ်အောင် သိုင်းဖွဲ့ရေးသား အသိပေးထားပါ၏။ သူရဲကောင်းဗိမာန်အကြောင်း ဖော်ပြထားတာမို့ မရောက်ဖူးသေးသူများ သွားကြည့်ချင်လာစေပြီး ရောက်ဖူးသူများ မျက်စိထဲ ပြန်လည်မြင်ယောင်လာ စေပါလိမ့်မည်။

"အတွေးအရေး" ဆောင်းပါးတွေကတော့ အန်ကယ်ပညာ၏ စာဖတ်အား၊ လေ့လာအား၊ အတွေးအား၊ အရေးအားတို့ ကို စာရေးခြင်းအတတ်ပညာဖြင့် သရုပ်ဖော်မွမ်းမံထားတာပါပဲ။ သိသလိုလိုနှင့် မသိကြသော၊ သိရခဲသော အကြောင်းအရာတို့ ကို အန်ကယ်ပညာက အပင်ပန်းခံကာ ရှာဖွေရေးသားပြုစု ဖော်ထုတ်ပေးလိုက်တာပါပဲ။ တစ်နည်းအားဖြင့်အောင်မြင်စွာဘဝနေနည်းများကို အန်ကယ်ပညာက လက်ဆောင်ဝေငှပေးသော ဆောင်းပါးကောင်းများ ပါပဲ။

အန်ကယ်ပညာကိုတစ်ခုပန်ကြားလိုပါသည် ။ ။

ရောက်ရှိအသက်၊ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသောအတွေ့အကြုံအရ အန်ကယ်ပညာမှာ ဘဝဝမ်းစာတွေက ပြည့်ဝစွာရှိနေပါ၏။

စာရေးခြင်း အတတ်ပညာကိုတတ်မြောက်ထားပြီး စာတွေလည်း ရေးသားခဲ့ကာ ခုလုံးချင်းစာအုပ် ထုတ်ဝေလိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

လုံးချင်းစာအုပ်အတွက်ပြင်ဆင်နေဆဲ ကာလမှာ ပင် အန်ကယ်ပညာဆောင်းပါးတွေကို သတင်းစာတွေ စာစောင်တွေမှာ ဖတ်ရှုနေရပါ၏။ ယခုဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်တွင် ပါဝင်သော ကဏ္ဍ ၅ ခုကို အန်ကယ်ပညာ ဆက်လက်ရေးသားသွားမည်ဟု ယုံကြည်ပါ၏ (ရေးလည်း ရေးနေသည် ဟု ထင်ပါ၏)။ ။

တစ်ချိန်ချိန်တွင် လုံလောက်သော ဆောင်းပါးအရေအတွက်ရရှိလာပါက ကဏ္ဍတစ်ခုချင်းအလိုက်ကို ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် တစ်အုပ်စီ၏ ခေါင်းစဉ်တပ်လျက်စာအုပ်များ ထုတ်ဝေစေချင်ပါ၏။

ထိုစာအုပ်များ သည် ယာဉ်နှင့်လမ်းအသုံးပြုသူတို့ လက်စွဲ၊ စိုက်ပျိုးရေးသမားတို့ လက်စွဲ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူ ဆရာမိဘတို့ လက်စွဲ၊ အမျိုးကိုချစ်တတ်သော မြန်မာလူငယ်တို့ ၏ လက်စွဲစာအုပ်များ ဖြစ်လာပါ | လိမ့်မည်။

အန်ကယ်ပညာ အောင်မြင်ပါစေ။

စာများ အဆက်မပြတ်ရေးသားနိုင်ပါစေ။

ဦးစ၏ မြေးမြစ်ကောင်းတစ်ဦး ပီသနိုင်ပါစေ။

ကိုချိုစံ

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ပထမဦးစွာ "ပညာစာပဒေသာ" ဟူသည့် စာအုပ်အမည်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းပြမှ တော်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ ။ ဤတွင် "ပညာ" ဟူသည်မှာ စာရေးသူ၏ ကလောင်အမည်သာဖြစ်၍ အကျယ်ချဲ့ရန်လိုမည်မထင်ပါ။ "စာပဒေသာ" ဟူသည် မှာ အကြောင်းအရာအမျိုးမျိုးတို့ ကို စိတ်ကူးရသလိုရေးသားခဲ့ပြီး ထိုရေးသားချက်များကို ပဒေသာပင်သီသကဲ့သို့ စုစည်းဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

သတင်းစာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် စာတစ်ပုဒ်၏ သက်တမ်းမှာ တစ်ရက်သာ ဖြစ်၏ ဟူသည့် စကားကြားဖူးပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် မြန်မာ့အလင်း၊ ကြေးမုံနှင့် မြဝတီသတင်းစာတို့ တွင် ဖော်ပြပါရှိပြီးဖြစ်သည့်မိမိ၏ ဆောင်းပါးများကို ထိုထက် အသက်ရှည်စေလိုသည့် ဆန္ဒရှိနေသည်ကား အမှန်ပါပေ။ ထိုဆန္ဒကပင် ဟိုတစ်စဉ်တစ်စ ရေးသားခဲ့သမျှသော ဆောင်းပါးတို့ ကို ပဒေသာပင်သီဖြစ်စေခဲ့သည် ထင်ပါသည်။ ။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဟိုတစ်စဉ်တစ်စဖြင့် စိတ်ကူးရသလိုရေးသားခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ ကို စီစဉ်မှု မရှိဘဲရေးသားသည့် ရက်စွဲစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်လျှင် အလွန်တရာ မျက်စိနောက်ဖွယ်ဖြစ်နေမည်မှာ သေချာလှပေသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ယာဉ်စည်းကမ်း လမ်းစည်းကမ်း၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ ပညာရေး၊ အထိမ်းအမှတ်နှင့် အတွေးအရေးဟူသည့် အစုခေါင်းစဉ်များကို စီစဉ်ဖန်တီး၍ တူရာအကြောင်းအရာတို့ ကို ခေါင်းစဉ်

အလိုက်စုစည်းတင်ပြထားပါသည်။ ။

တစ်ဖန် ထိုခေါင်းစဉ်တို့ သည် နယ်ပယ်ကျယ်ဝန်းသည့် ပညာရပ်ဆိုင်ရာဝေါဟာရတို့ ဖြစ်နေပြန်သည် ကို သက်ဆိုင်ရာပညာရှင်တို့ သတိပြုမိကြပေလိမ့်မည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် မည်သည့်ပညာရပ်တွင် မျှ ပညာရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်သူတစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံထားလိုပေသေးသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဤ "ပညာစာပဒေသာ" တွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် စာတစ်ပုဒ်၊ စာတစ်ပိုဒ်၊ ဝါကျ တစ်ကြောင်းသည် စာဖတ်သူအတွက် အသိတစ်ခု အတွေးတစ်စမျှကို မွေးဖွားပေးနိုင်ခဲ့သည် ဆိုပါမူ ...။

အန်ကယ်ပညာ
